

(CD-87) ૭ – એક સમય એમનાં દર્શન કરી શકતે

ૐ

એક સમય એમનાં દર્શન કરી શકતે,
પણ આંસુઓને એ મંજૂર ન્હોતું,
અમારી ખુશીથી પણ મજબૂરી હશે,
ઝળઝળીયાં કંઈ જૂદાઈનું નઝરાણું ન્હોતું.

ૐ

સન્મુખ દાદા ન્હોયે ત્યારે શું થાશે ગુરૂ પૂર્ણિમાનું?
સુનું સુનું લાગે જ્યારે મડદા થઈને જીવવાનું! -સન્મુખ...

સીંગલ ડબ્બલ બસ ટ્રામોને, વેહીકલથી રસ્તા જામ,
સામો રસ્તો દેખાતો નથી, ટેમ્પરવારી મન-મ્હોંકાણ.

લીલું સીઝનલ ઝળકવાથી સામે શું છે? દેખાણું (૨)

ઝાકળ કેરા બાષ્પીભવને, 'જેય' અરિસે દ્રષ્ટાંતું. -સન્મુખ...

મોટરને જો, થોડી બ્રેકે, કુચ્યુક કુચ્યુક ચાલે છે
બંધાયેલી પુદગલ ગાંઠે, રૂક રૂક જીવ પગ માંચડે છે.

ગમતાં કે અણગમતાં સર્વે, 'સંયોગે વિ-યોગોવાનું, (૨)

શુદ્ધાત્મારત હેંડલ 'ધ્રુવે', પ્રતિક્રમણાંથી ફરવાનું -સન્મુખ...

દુનિયાનો કર્તા નથી કોઈ જાતે માંડ્યાં જો, હિસાબ,
પોતાનાંજ પ્રતિષ્ઠિત 'ભાવે' ચાર ગતિ સંયોગો છાપ,

અહંકારે ચાર્જીંગ-કર્તા, ડીસ્યાર્જીંગે ભોગવા "તું", (૨)

અલ્પ ભવોનાં પરિભ્રમણમાં, મૃત્યુંજય થઈ જીવવાનું. -સન્મુખ...

જ્ઞાની પદની પ્રાપ્તિ પછી યે , સાધ્યો છે સત-પુરુષાર્થ,
પ્રજ્ઞા ને પણ વહેતી મૂકી, ખટપટ સાથે નીજ-પરમાર્થ,

સંયોગોમાં અ-સંગ ભાવે સ્વાત્મ સ્વરૂપે ધ્રુમવાનું, (૨)
પુદગલમાં, સ્થીર વિતરાગાયે વિજ્ઞાને વિહરવાનું. -સન્મુખ...

કવિરાજ નવનીત સંઘવી

૧૦-૬-૨૦૧૩

